भुपेन्द्र महत

कोलोराडो ,अमेरिका

मुटु राख्न दिन पनि तिम्रो कुनै भर छैन

अड्की सक्यौ मन भरी नबिझी नि धैर छैन

मुटु बालेर उज्यालो खोजेछु तिम्रो मनमा

तेल सकियो रहरमा उज्यालोको कर छैन

तिमीलाई झेले देखी मनको बन्दी भाको छु

हुकुम शिरोपर नगरे शरणमा 'तर' छैन

कुजो भा'छु पखेटा काटिए सरी अबलाई

फटफटाएर भाग्न मन लुक्ने घर छैन

सहनुको सिमा नाघ्यो जुध्न आंट पुगेन

दिलको बास कब्जा भो बनबास पर छैन

XXXXXXXXXXXXXX

स्वाभिमानलाई बन्धकी राखी हास्न लाज भो

आत्मासम्मान यो उधारोमा टास्न लाज भो

बेसुरा लौ कती धेरै बिना गुदीका टाउका

हल्लाको यो खेती भित्र विश्वाश गास्न लाज भो

आफ्नै महाभारत आफ्नै योद्धा को जित्यो हार्यो को

जालझेलको यो बिजय डांक बास्न लाज भो

प्रदुषित नैतीकता भित्र के जन्मिएला सोच

बिकृतिको सगर जो नसकी भास्न लाज भो

खुकुरिको डोब अझै ताजै होला गोर्खालिको

पुर्खाले आर्जेको पहिचान यो मास्न लाज भो

XXXXXXXXXXXXXX

साझको बेला हाबा मन्द मन्द थियो

उन्को केश खेल्दै हाबा बुलन्द थियो

मादक हेराइ पोखियो सुस्त सुस्त

आहा!त्यो क्षण कती आनन्द थियो

मधुर मुस्कान सजियो ओठभरी

लागथ्यो हासोमा पनि छन्द थियो

प्रकृतिको अनुपम स्रीजना कस्तो

उड्यो मन फर्कन बाटो बन्द थियो

नजिक के बढेथे उनी बाटो लगिन

हाबामा अझै नि उन्को सुगन्ध थियो

XXXXXXXXXXXXXX

धेरै साधु भए यहाँ बुद्दका आखा फुटाउनेहरु

बाटो छेकी हास्छन आमाको काख लुटाउनेहरु

दु:खका दिन सुखमा साटछु भन्दै कती आए यहाँ
मखमलको डस्ना देखाइ भुसमा सुताउनेहरु

बन्दुकले भबिष्य लेख्छ रे भनी कलम लुकाउदै
नारी हक भन्छन सिउंदोको रंग छुटाउनेहरु

पसिना माग्ने हातहरु रोइरहेछन श्रम रोप्न
पलायन भए गिदी भका,बाकी घर फुटाउनेहरु

राम राम भन्ने हराम भए रे,सुनिदैछ अचेल
जालझेलमा अलमल्लिए भरोसा जुटाउनेहरु

XXXXXXXXXXXXXX

धेरै भो आँखा जुध्या ,मनको कुरा गरे हुन्छ
प्यासी भा'छु पिउन ,बैशको प्याला भरे हुन्छ

बेली चमेली भरी ,मनै फुलाई देको छु
छेक्छ कस्ले तिम्लाई ,दिलको बाग चरे हुन्छ

पछुताई के होला,समयले नेटो काटेछी

सुकेछी झर्नै पर्छ ,तनको बास्ना छरे हुन्छ

उजाड छ पहाड ,बसाइ सर्न मन भए

मेरो दिलको गाम ,बस्ती तिर झरे हुन्छ

खोले फाडो जे मिले,सन्तोष मानी हास्ने भए

खुशी दाईजो दिन्छु 'मेरो नै भर परे हुन्छ

XXXXXXXXXXXXXX

हस्याङफस्याङ निकै देख्छु के को चटारो पर्‍यो नि

हतारां नसोची लाको माया कठै झटारो पर्‍यो नि

आर्का कुरा छुरा भयो बचन गला लाग्यो अहिले

मुन्टो बटारी के हुन्छ र ,मायै खटारो पर्‍यो नि

कागलाई बेल हर्श न बिस्मात ,शायद यस्तै भो

टोक्नु न बोक्नु भको पिरती, लहै अप्ठारो पर्‍यो नि

कुखुरे बैशमा कता चर्न ग्याथ्यो होश तिम्रो कुन्नी

असिरल्ल छरीई दु:खहरु, आँफै पसारो पर्‍यो नि

सुकोमल रुप कस्तरी बिरुप भएछ अचेल

जिन्दगीको भारले थिचेछ, बरै लछारो पर्‍यो नि